

มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการเผยแพร่ข่าวปลอมในประเทศไทย¹

ตรีจักร ลิธิญา²

การค้นคว้าอิสระเรื่อง มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการเผยแพร่ข่าวปลอมในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการควบคุมการเผยแพร่ข่าวปลอมในประเทศไทย เพื่อศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการเผยแพร่ข่าวปลอมของประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อวิเคราะห์ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการเผยแพร่ข่าวปลอมในประเทศไทย และเพื่อศึกษาหาแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการเผยแพร่ข่าวปลอมในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ปัญหาเกี่ยวกับการระงับการทำให้แพร่หลายหรือการลบข่าวปลอม

มาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ได้กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกประกาศขึ้นตอนการแจ้งเตือน การระงับการทำให้แพร่หลายของข้อมูลคอมพิวเตอร์ และการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบคอมพิวเตอร์ และหากผู้ให้บริการรายใดพิสูจน์ได้ว่าตนได้ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีข้างต้นแล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา 14

ทั้งนี้ กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม จึงได้ออกประกาศเรื่องหลักเกณฑ์ ระยะเวลา และวิธีการปฏิบัติสำหรับการระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ให้บริการ พ.ศ. 2560 โดยกำหนดให้ผู้ให้บริการระงับการเผยแพร่ข้อมูลตามมาตรา 14 (1) โดยเร็วที่สุด หากมีเหตุล่าช้าต้องดำเนินการภายใน 7 วัน และหากเป็นการเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ตามมาตรา 14 (2) ให้ระงับการเผยแพร่ข้อมูลโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ หากมีเหตุล่าช้าต้องดำเนินการภายใน 24 ชั่วโมง และทั้งนี้ กำหนดให้เจ้าของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ที่ถูกระงับการทำให้แพร่หลาย อาจโต้แย้งการระงับดังกล่าวไปยังผู้ให้บริการ เพื่อขอให้ยกเลิกการระงับการทำให้แพร่หลายข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น และผู้ให้บริการอาจดำเนินการยกเลิกการระงับการทำให้แพร่หลายข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามที่ได้รับแจ้งได้

อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติดังกล่าวเปิดช่องให้ผู้ให้บริการใช้ดุลยพินิจว่า เมื่อได้รับแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารใดข้อมูลข่าวสารใดปลอม สามารถลบข้อมูลข่าวสารนั้นออกจากแพลตฟอร์มของตนได้ ขณะเดียวกัน หากมีการคัดค้าน จากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ผู้ให้บริการก็อาจระงับการทำให้

¹ บทความนี้ เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระเรื่อง มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการเผยแพร่ข่าวปลอมในประเทศไทย โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ สุขสมชัย สุทธิบดี ประธานและกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ประเทือง ธนิยผล และ ศาสตราจารย์พิเศษปัญญา สุทธิบดี

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

แพร่หลายนั้นได้เช่นกัน ส่งผลทำให้ในทางปฏิบัติ โดยยกตัวอย่างกรณีของเฟสบุ๊คจะทำการลบหรือระงับข้อมูล ของผู้ให้บริการเฉพาะที่เห็นว่า เป็นข้อมูลที่ขัดต่อมาตรฐานของชุมชนซึ่งเฟสบุ๊คตั้งขึ้นเท่านั้น หรือเป็นการลบข้อมูลที่เป็นข่าวปลอมตามมาตรา 14(1) เท่านั้น ขณะที่ข้อมูลที่เป็นข่าวปลอมตามมาตรา 14(2) นั้น เฟสบุ๊คยังคงให้เผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวนั้นอยู่ต่อไป ดังที่ปรากฏข้อมูลในเฟสบุ๊คของนายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ซึ่งได้กล่าวถึงปัญหาข่าวปลอมว่า เฟสบุ๊คถูกใช้เป็นพื้นที่ในการเผยแพร่ข่าวปลอมและถูกแชร์ออกไปอย่างรวดเร็ว โดย Account ที่เป็นอวตาร ทำให้ประชาชนหลงเชื่อ และสร้างความเสียหายแก่ประเทศและประชาชนหลายด้าน เช่น ด้านสุขภาพ เงินทอง ภัยพิบัติ หรือความมั่นคง โดยที่ผ่านมา ได้ทำการแจ้งลบข่าวปลอมไปหลายหมื่นเรื่องก็มิได้ถูกดำเนินการใดๆ ซึ่งทางกระทรวงดิจิทัลฯ ไม่สามารถดำเนินการใดๆ ได้ เนื่องจากเป็นแพลตฟอร์มของเอกชน ต้องให้เอกชนดำเนินการเท่านั้น ขณะที่การทำให้ระงับซึ่งการแพร่หลายของข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา 20 ต้องใช้อำนาจศาล ซึ่งอาจมีความล่าช้า และทำให้เกิดความเสียหายไปเป็นวงกว้าง

เมื่อทำการศึกษาบทบัญญัติของกฎหมายต่างประเทศพบว่า กฎหมายของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและสหพันธรัฐมาเลเซียมีการกำหนดกฎหมายคล้ายกับประเทศไทย คือหากไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ให้บริการ ต้องใช้อำนาจทางศาลในการดำเนินการกับการระงับข่าวปลอม ขณะที่ บทกฎหมายของประเทศสิงคโปร์มีความเข้มงวด และความน่าสนใจในประเด็นที่มีการกำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีที่รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันความเท็จทางออนไลน์และการจัดการ (The Protection from Online Falsehoods and Manipulation Act 2019 (POFMA)) มีอำนาจสั่งให้องค์กรพัฒนาและกำกับดูแลสื่อสารสนเทศ (Infocomm Media Development Authority) หรือ IMDA สั่งให้ผู้ให้บริการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ดำเนินการตามสมควรเพื่อปิดกั้นการเข้าถึงซึ่งมีผู้ใช้ปลายทางในสาธารณรัฐสิงคโปร์ไปยังตำแหน่งออนไลน์ และ IMDA จะต้องให้ผู้ให้บริการการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ดำเนินการปิดกั้นการเข้าถึงดังกล่าว หากผู้ให้บริการใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งการปิดกั้นการเข้าถึงใดๆ จะมีความผิดและต้องรับโทษปรับไม่เกิน 20,000 ดอลลาร์ต่อวัน ในระหว่างที่มีคำสั่งนั้นและยังไม่ปฏิบัติตามอย่างสมบูรณ์ แต่ไม่เกิน 500,000 ดอลลาร์ ส่งผลทำให้สาธารณรัฐสิงคโปร์มีมาตรการควบคุมข่าวปลอมที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพกว่าประเทศอื่น

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเห็นว่า ควรมีการกำหนดมาตรการที่ทำให้การระงับการแพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวให้เร็วขึ้นกว่ามาตรการที่มีอยู่ ขณะเดียวกัน เพื่อเป็นการเคารพต่อสิทธิและเสรีภาพในการนำเสนอข่าวสารของประชาชนด้วย ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าควรมีการกำหนดให้ศาลมีอำนาจทำการไต่สวนฉุกเฉินและมีคำสั่งโดยเร็ว เพื่อให้การออกคำสั่งไปยังแพลตฟอร์มให้ระงับการเข้าถึงข่าวปลอมหรือลบข่าวปลอมดังกล่าวเพื่อระงับความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากข่าวปลอมนั้น อย่างไรก็ตาม เจ้าของข้อมูลที่ถูกอ้างว่าเป็นข่าวปลอมอาจยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวได้ ซึ่งสิทธิในการขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนการระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ได้บัญญัติไว้แล้วในข้อ 9 แห่งประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์ ระยะเวลา และวิธีการปฏิบัติสำหรับการระงับการทำให้แพร่หลาย หรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ให้บริการ พ.ศ. 2560

ปัญหาเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวปลอมของสื่อมวลชน

การกระทำความผิดเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวปลอม บัญญัติอยู่ในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 บัญญัติไว้ว่า ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (1) โดยทุจริต หรือโดยหลอกลวง นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน อันมิใช่การกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา (2) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะของประเทศ หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน และ (5) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (1) (2) (3) หรือ (4)

เห็นได้ว่า มาตรการที่นำมาใช้ลงโทษผู้เผยแพร่ข่าวปลอม ปรากฏอยู่ในมาตรา 14 (1) (2) และ (5) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 นั้น ได้กำหนดอัตราโทษเฉพาะผู้กระทำเป็นบุคคลธรรมดาเท่านั้น โดยมีได้กล่าวถึงการกระทำของสื่อมวลชน ทั้งที่ การนำเสนอข่าวสารโดยสื่อมวลชนนั้น ประชาชนเชื่อว่าเป็นข่าวที่ได้รับการกลั่นกรองมาแล้ว ดังนั้นจึงมีความน่าเชื่อถือ และเชื่อว่าเป็นข่าวจริงมากกว่าการนำเสนอข่าวสารของบุคคลธรรมดาทั่วไป และหากสำนักข่าวบิดเบือนข้อมูลหรือนำข้อมูลเท็จหรือข่าวปลอมมานำเสนอ ย่อมสร้างความเสียหายให้แก่บุคคลที่เป็นข่าวได้มากกว่า การนำเสนอข่าวปลอมของบุคคลโดยทั่วไป

ผู้ศึกษาจึงเห็นว่า นอกจากจะมีการบัญญัติโทษแก่บุคคลที่กระทำความผิดตามมาตรา 14 (1) (2) และ (5) โดยผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง (1) ซึ่งกระทำต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง (2) และ (5) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับแล้ว ควรมีการกำหนดมาตรการพิเศษสำหรับนำมาใช้กับสื่อมวลชน นั่นคือ การดำเนินต่อสาธารณะ ตามแนวของกฎหมายสหพันธ์สาธารณรัฐสิงคโปร์ ทั้งนี้เพื่อยังคงการต่อเสรีภาพในการนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชน แต่หากสื่อมวลชนนำเสนอข่าวสารปลอมต่อสังคม สมควรที่จะมีการดำเนินต่อสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนรับรู้ถึงพฤติกรรมของสื่อดังกล่าว ซึ่งเป็นการลดความน่าเชื่อถือของสำนักข่าวหรือนักข่าวผู้นั้นโดยตรง

ส่วนกรณีผู้เผยแพร่ข่าวปลอมได้กระทำในนามของสื่อมวลชนซึ่งเป็นนิติบุคคล ซึ่งไม่อาจนำโทษจำคุกมาใช้ได้ เพื่อเป็นการระงับยับยั้งการกระทำความผิดดังกล่าวผู้ศึกษาเห็นว่า ควรนำเอาบทบัญญัติของสาธารณรัฐสิงคโปร์มาใช้เป็นแนวทางในการลงโทษดังกล่าว กล่าวคือ ให้ได้รับโทษปรับเป็น 10 เท่าของการกระทำในฐานะเป็นบุคคลธรรมดา ดังนั้น หากนิติบุคคลใด กระทำความผิดตามมาตรา 14 (1) (2) และ (5) โดยผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง (1) ซึ่งกระทำต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผู้นั้นต้องระวางปรับไม่เกินหกแสนบาท และ

ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง (2) และ (5) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และคำหนึ่ต่อ
สาธารณะชน เพื่อให้ประชาชนรับรู้ถึงพฤติกรรมของสื่อดังกล่าวด้วย

วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดซ้ำในการเผยแพร่ข่าวปลอม

เมื่อพิจารณาถึงการกระทำความผิดเกี่ยวกับการปล่อยข่าวปลอมแล้วจะเห็นได้ว่า มีบุคคลบางกลุ่ม
มักมีการปล่อยข่าวปลอมเพื่อให้ประชาชนเกิดความเข้าใจผิดเพื่อผลประโยชน์บางประการ โดยนายพุทธิ
พงษ์ ปุณณกันต์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้แบ่งประเภทของข่าวปลอมที่ถูก
จับดำเนินคดีออกเป็น 4 ประเภทคือ โดยประเภทหนึ่งคือ กลุ่มหวังเงิน โดยนำภาพดารานักแสดง ผู้มีชื่อเสียง
โพสต์สร้างกระแส เพื่อหวังยอผู้ติดตามการโฆษณา ซึ่งมีนักแสดงตกเป็นเหยื่อของข่าวปลอมในลักษณะนี้
จำนวนมาก ขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 พบว่ามิได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับการกระทำความผิดซ้ำในฐานความผิดเกี่ยวกับการ
นำข้อมูลอันเป็นเท็จเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์แต่ประการใด ทำให้มีข้อพิจารณาว่า บทลงโทษที่มีผลบังคับใช้
อยู่ จะทำให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวกฎหมาย และเพียงพอที่จะยับยั้งการกระทำความผิดได้
หรือไม่

ผู้ศึกษาจึงเห็นว่า ควรมีการบัญญัติให้ผู้กระทำความผิดซ้ำ ต้องได้รับโทษเพิ่มขึ้น โดยนำหลักการ
ตามมาตรา 93 แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้เป็นแนวทางในการบัญญัติกฎหมายดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

การศึกษามาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการเผยแพร่ข่าวปลอมในประเทศไทย ผู้ศึกษามี
ข้อเสนอแนะในการแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการระงับการทำให้แพร่หลายหรือการลบข่าวปลอม

ผู้ศึกษาขอเสนอให้มีการเพิ่มเติมมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด
เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 วรรคสี่ โดยใช้ถ้อยคำต่อไปนี้

เมื่อพบว่าการกระทำความผิดตามมาตรา 14 (2) ให้รัฐมนตรียื่นคำร้องขอให้ศาลอยู่ในเขต
อำนาจไต่สวนฉุกเฉินเพื่อให้มีคำสั่งไปยังผู้ให้บริการเพื่อระงับการทำให้แพร่หลายของข้อมูลคอมพิวเตอร์
อันเป็นเท็จดังกล่าวได้ โดยระบุว่าให้ผู้บริการดำเนินการระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูล
คอมพิวเตอร์ในส่วนใด และเมื่อได้รับคำสั่งแล้ว ผู้ให้บริการต้องระงับการทำให้แพร่หลายของ
ข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยทันที

หากเจ้าของข้อมูลคอมพิวเตอร์เห็นว่า คำสั่งของศาลไม่ชอบ มีอำนาจอุทธรณ์ต่อศาลเพื่อเพิก
ถอนคำสั่ง ทั้งนี้ เจ้าของข้อมูลคอมพิวเตอร์ต้องดำเนินการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ดังกล่าวภายใน 7 วัน หาก
ไม่ใช้สิทธิตามเวลาที่กำหนด ผู้ให้บริการต้องลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ซึ่งศาลได้มีคำสั่งระงับการทำให้
แพร่หลายนั้นออกจากระบบคอมพิวเตอร์โดยทันที

ทั้งนี้ เนื่องจากการเป็นภาระยับยั้ง ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการแพร่หลายของข่าวปลอม อันมีลักษณะที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะของประเทศ หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน โดยทันที

2. ปัญหาเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวปลอมของสื่อมวลชน

ผู้ศึกษาขอเสนอให้มีการเพิ่มเติมมาตรา 14 วรรคสามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 โดยใช้ถ้อยคำต่อไปนี้

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง (2) หากเป็นการกระทำของนิติบุคคลกระทำความผิดตาม มาตรา 14 (1) (2) และ (5) โดยผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง (1) ซึ่งกระทำต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผู้นั้น ต้องระวางปรับไม่เกินหกแสนบาท และผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง (2) และ (5) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และดำเนินต่อสาธารณะชน เพื่อให้ประชาชนรับรู้ถึงพฤติกรรมของสื่อดังกล่าวด้วย กรณีผู้กระทำเป็นสื่อมวลชนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจดำเนินสื่อมวลชนต่อสาธารณะเป็นลายลักษณ์อักษรอีกส่วนหนึ่ง

ทั้งนี้เพื่อยังคงเคารพต่อเสรีภาพในการนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชน แต่หากสื่อมวลชน นำเสนอข่าวสารปลอมต่อสังคม สมควรที่จะมีการดำเนินต่อสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนรับรู้ถึงพฤติกรรมของสื่อดังกล่าว ซึ่งเป็นการลดความน่าเชื่อถือของสำนักข่าวหรือนักข่าวผู้นั้นโดยตรง

3. ปัญหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดซ้ำในการเผยแพร่ข่าวปลอม

ผู้ศึกษาขอเสนอให้มีการเพิ่มเติมมาตรา 14/1 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 โดยใช้ถ้อยคำต่อไปนี้

มาตรา 14/1 ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้าและได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดที่จำแนกไว้ในมาตรา 14 ซ้ำในอนุมาตราเดียวกันอีกในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่ก็ดี ภายในเวลาสามปีนับแต่วันพ้นโทษก็ดี ถ้าความผิดครั้งแรกเป็นความผิดซึ่งศาลพิพากษาลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่าหกเดือน หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นถึงหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง เว้นแต่ผู้กระทำได้กระทำในขณะที่อาชญากรรมยังไม่เกินสิบแปดปีนั้น ไม่ว่าจะได้กระทำในครั้งก่อนหรือครั้งหลังไม่ถือว่าเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษตามความในมาตรานี้

ทั้งนี้ เพื่อเป็นมาตรการในการป้องปรามมิให้มีการเผยแพร่ข่าวปลอมซ้ำ อันเป็นการสร้างความเสียหายให้แก่บุคคลหรือสังคมโดยภาพรวม

เอกสารอ้างอิง

- คณิน บุญสุวรรณ. **คู่มือการใช้สิทธิของประชาชน**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุภาพใจ, 2547.
- ฉันทนา ไกรสถิต. “การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนภายใต้กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองของประเทศไทย.” **วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**, 2543.
- ฉัตรไชย จันทพรายศรี. “หลักสิทธิมนุษยชน. เอกสารวิชาการส่วนบุคคล หลักสูตรนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย.” **วิทยาลัยรัฐธรรมนุญ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ**, 2559.
- ชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี. “สื่อมวลชนกับการเคารพสิทธิมนุษยชนของผู้ตกเป็นข่าว.” **รายงานการอบรมหลักสูตรนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย วิทยาลัยรัฐธรรมนุญ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ**, 2559.
- เทียนทิพย์ เดียวเก้. “จริยธรรมและจรรยาบรรณสื่อในการนำเสนอข่าวยุคดิจิทัล.” **วารสารการสื่อสารและการจัดการนิคั 2**. 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2559). : 15.
- นาณิกา โรจนะ. “ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชน : ศึกษากรณีการควบคุมเนื้อหาละครโทรทัศน์.” **วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต**, 2557.
- บรรเจิด สิงคะเนติ. **หลักพื้นฐานของสิทธิเสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2547.
- บรรหาร จงเจริญประเสริฐ. “ความสัมพันธ์ระหว่างหลักนิติธรรมและนิติรัฐ.” **เอกสารการอบรมหลักสูตรหลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย วิทยาลัยรัฐธรรมนุญ**, 2557.
- บรรศักดิ์ อูวรรณ โณ. **กฎหมายมหาชนเล่ม 1 : วิวัฒนาการทางปรัชญา และลักษณะของกฎหมายมหาชนยุคต่าง ๆ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ วิญญูชน, 2544.
- ประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์. **สื่อกับการละเมิดสิทธิเด็ก การปฏิรูปกลไกการกำกับดูแล**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า, 2558.
- ปรีดี เกษมทรัพย์. **นิติปรัชญา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2543.
- พงษ์พิสัย วรรณราช. **สิทธิ และเสรีภาพ แท้จริงแล้ว เหมือนหรือต่างกันอย่างไร**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2554.
- วนิดา แสงสารพันธ์. **กลไกการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชนในสหรัฐอเมริกา. วารสารจูนิตี**. (มีนาคม-เมษายน 2554), : 49.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. **รู้ทันข่าว**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ, 2560.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง สิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่ของชนชาวไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2549.